

Allen Ginsberg
Trad. de Francesc Parcerisas

A SUPERMARKET IN CALIFORNIA

What thoughts I have of you tonight, Walt Whitman, for I walked down the sidestreets under the trees with a headache self-conscious looking at the full moon.

Im my hungry fatigue, and shopping for images, I went into the neon fruit supermarket, dreaming of your enumerations!

What peaches and what penumbras! Whole families shopping at night! Aisles full of husbands! Wives in the avocados, babies in the tomatoes! —and you, Garcia Lorca, what were you doing down by the watermelons?

I saw you, Walt Whitman, childless, lonely old grubber, poking among the meats in the refrigerator and eyeing the grocery boys.

I heard you asking questions of each: Who killed the pork chops? What price bananas? Are you my Angel?

I wandered in and out of the brilliant stacks of cans following you, and followed in my imagination by the store detective.

We strode down the open corridors together in our solitary fancy tasting artichokes, possessing every frozen delicacy, and never passing the cashier.

Where are we going, Walt Whitman? The doors close in an hour. Which way does your beard point tonight?

(I touch your book and dream of our odyssey in the supermarket and feel absurd.)

Will we walk all night through solitary streets? The trees add shade to shade, lights out in the houses, we'll both be lonely.

Will we stroll dreaming of the lost America of love past

SUPERMERCAT A CALIFÒRNIA

Si sabessis com penso en tu aquesta nit, Walt Whitman, perquè he estat passejant pels carrerons sota els arbres, amb mal de cap, contemplant amatent la lluna plena.

En la meva fatiga afamegada, i a la compra d'imatges, he entrat al supermercat de neons i fruites, somiant amb les teves enumeracions.

¡Quins préssecs i quines penombres! ¡Famílies senceres que compren de nit! ¡Passadissos plens de marits! ¡Dones als advocats, nens als tomàquets! —i tu, García Lorca, ¿què hi feies allà baix vora les síndries?

T'he vist, Walt Whitman, estèril, vagabund vell i solitari, furgant entre les carns del refrigerador mentre espiaves els dependents del supermercat.

T'he sentit preguntar-li a cadascun: ¿Qui ha matat les costelles de porc? ¿A quant són els plàtans? ¿Ets tu el meu Àngel?

M'he ficat i he sortit per entre les lluents prestatgeries de llaunes tot seguint-te, i en la meva imaginació seguit pel detectiu de la casa.

Hem passejat avall pels passadissos esbarjosos, plegats en la nostra il·lusió solitària, tastant les carxofes, posseïnt cada exquisitesa congelada, sense passar mai per la caixa.

¿Cap a on anem, Walt Whitman? D'aquí una hora tanquen les portes. ¿Cap a on apunta la teva barba aquesta nit?

(Toco el teu llibre i somio en la teva odissea al supermercat i em sento absurd.)

¿Caminarem tota la nit per carrers solitaris? Els arbres afegeixen ombra a l'ombra, les cases tenen els llums apagats,

blue automobiles in driveways, home to our silent cottage?

Ah, dear father, graybeard, lonely old courage-teacher,
what America did you have when Charon quit poling his
ferry and you got out a smoking bank and stood watching the
boat disappear on the black waters of Lethe?

Berkeley 1955

tots dos ens sentirem sols.

¿Passejarem somiant en la perduda Amèrica de l'amor
més enllà dels automòbils blaus davant les cases, camí del
nostre *cottage* silent?

Ah, pare estimat, barbagrís, vell i solitari mestre de fortitud,
¿quina era la teva Amèrica quan Caront amollà la pèrtiga
de la barca i tu desembarcares en una riba fumejant i et
quedares contemplant la barca que desapareixia en les aigües
negres del Leteu?

Berkeley, 1955

(De *Howk and other poems*, 1956)

FIRST PARTY AT KEN KESEY'S WITH HELL'S AN-
GELS

Cool black night thru the redwoods
cars parked outside in shade
behind the gate, stars dim above
the ravine, a fire burning by the side
porch and a few tired souls hunched over
in black leather jackets. In the huge
wooden house, a yellow chandelier
at 3AM the blast of loudspeakers
hi-fi Rolling Stones Ray Charles Beatles
Jumping Joe Jackson and twenty youths
dancing to the vibration thru the floor,
a little weed in the bathroom, girls in scarlet
tights, one muscular smooth skinned man
sweating dancing for hours, beer cans
bent littering the yard, a hanged man
sculpture dangling from a high creek branch,
children sleeping softly in their bedroom bunks.
And 4 police cars parked outside the painted
gate, red lights revolving in the leaves.

December 1965

PRIMERA FESTA A CAN KEN KESEY
AMB HELL'S ANGELS

Nit negra fresca per entre les sequoies
cotxes aparcats fora en la fosca
més enllà de la tanca, febles estels damunt
el xaragall, una foguera encesa vora el porxo
lateral i algunes ànimes exhaustes embolcallades
en les seves jaquetes de couro negre. A l'enorme
casa de fusta, un llum d'aranya groc
a les 3 a.m. l'explosió dels altaveus
hi-ï Rolling Stones Ray Charles Beatles
Jumpring Joe Jackson i vint joves
ballant a la vibració per la sala,
un xic d'herba al bany, noies amb mitges
escarlates, un home prim musculat àgil
suant el ball hores i hores, llaunes de cervesa
aixafades embrutant el jardí, l'escultura
d'un penjat oscil·lant d'una branca alta al xaragall,
nens dolçament adormits a les lliteres de llur cambra.
I 4 cotxes de policia aparcats davant la tanca
pintada, llums vermells giravoltant a les fulles.

Desembre, 1965
(De *Planet News*, 1961-1967, 1968)

El lloc especialment il·lustre que Marià Manent ocupa dins del conjunt de la poesia catalana del segle XX justifica àmpliament que Reduccions hagi volgut, potser més enllà de les possibilitats permeses, retre-li un homenatge semblant als dedicats temps enrera a Riba i a Carner.